

ga deus actio: est enim πᾶν Ἕμν' εὐχαρισῆριος. **Σχόλια.** Ω ποθνή.] οἱ γεωργοὶ ταῦτα φασι πρὸς θεῶ-
 τες πρὸ κηρύγματι. Ἀς ἐγὼ φύττειν νεώτερος] θεσσαλού-
 δασα γὰρ πᾶς ἡρέται ἄπερ ἂν αὐτὸς ἐργάσῃ. δὲ τὰ
 ταῦτ' ἢ πολλῶν ἢ πολέμου ἄγονον δὴ τοῖς, ὅτι νεώτερος ἂν
 ἐφύττειε συκᾶς, ἂς ἐπ' εἶδ' ἐγρηάσας, καὶ ἐκ ἀρκυθεῖς τέτρῳ,
 ἐπὶ ἴσχυε πολλὰ ἄγονον καὶ τὰς γοργόνας.] πᾶν σκεῦος
 ἀρμόζον ἐν πολέμῳ. Εἶθ' ὅπως λίσσονται] εἶτα μὲν τὸ
 εὐξάσθ' τῆς θεᾶς, σωτῆρας δὴρα μύθεα. ἄρα τὸ λίαν
 ἀργόν. Ω Πόσειδον] ὁ Ἑρμῆς ὄραν τὰς ἀρχαίας ἐξίόν-
 τας, φησὶ τῷ Πόσειδον. Καὶ γοργόνα.] ἐπεὶ δὲ ἄρα ἄγονον
 ἐξίοντες ἔπειθον.

CH. Καὶ τὰς γοργόνας] Bellicū omnē apparatū inte-
 ligit, vel, quia dixit ὄφρα, est ἐν δύσσει, vt ad clypeos
 referatur, & vt Lamachū quē in Acharnēsi. γορ-
 γολόφαν vocat, obiter notet, vbi versū supra citatū
 habes τίς γοργόν' ἐξήσειεν ἐκ τῆς σάγματος. Sed Suda
 ἐκ τῆς ἀσπίδος legit, & γοργόνα interpretatur κορυ-
 λῶν. Puto tamē simpliciter de clypei terriculosa
 imagine tantū intellexisse Aristophanē. Sententiā
 meā adiuvat Hesychius qui voce γοργόνα videtur
 respexisse ad illum ex Acharnēsi locū cū ait,
 γοργόνα ἡ ἐπ' αὐτῆς (puta ἀσπίδος, ne σάγματος πο-
 tius legas & Sudā sequaris) εἶχεν ὁ Λάμαχος, ἵνα τὸν
 Λάμαχον εἴπῃ: nepe quia terriculamētis Gorgonū
 gaudebat Lamachus, propterea illa dixit in Achar-
 nēsi, & hæc hoc loco : Itaque antea dixit ἐδ' ἐν
 δέομεθα τῆς σῆς μορμόνος. Est autē Lamachus no-
 men pugnae & ἀκαταγώνισον. Λίσσονται] Pro
 velociter currere τὸ λίσσονται nouavit, quia λίαν
 ἀργόν. i. ἄρα. Hesych. τρεχάσειν exponit. Alij sunt
 λιτῆροι stipitatores Principū. Sed profecto curso-
 res & ἄ pedibus pueri, rectē dicerentur λίσσοι.
 Εὐκολήαντες] Malè apud Athenā lib. 3 legitur ἀ-
 γόραθον τι. Nā horū Trochaicorū Catalecticorū
 moduli illam lectionem non recipiunt, etsi hīc vt
 antea ἐμπολᾶν sit ἀγοράσειν. Καὶ πυκνὸν & γοργόν.]
 Hic τὸ γοργόν interpretatur ἄρα & εὐκίνητον, aliàs
 est λιπαρὸν καὶ εὐτρεφές. Ac τὸ πυκνὸν quidē rectē cō-
 parat farinae propter crebritatē. Sed τὸ γοργόν nil
 ad πανδασίαν, quod est velut adiciāle vel sym-
 bolare conuiniū, nisi ἀντὶ τῆς εὐτρεφῆς accipiamus,
 quod nō puto: nā bellico labore exhaustos agric-
 colas habitiores esse credibile non est. Sanè nisi
 Scholiastem de celeritate interpretatū scire, du-
 bitare nū legēdū pro & γοργόν, γεωργῶν vt ad αὐτῆς
 referatur, nā prius & propter τὸ καλὸν dixit. Iudi-
 cent doctiores, & me dubitatione vacillātem fir-
 mitu line felicitior ingenij sistant.

Σχόλια. μάζα καὶ πανδασία.] πανδασία ἡ δαψι-
 λῆς & παντοία εὐωχία. μάζα δ' ἐστίν, ὁ σφυρῶν ἀρτος.
 ἄλλως, ὅταν γὰρ εἰς κοινὸν ἐσιῶν, & ἐκάστω φέροντος ἐ-
 αὐτὰ δέειπνον πυκνὰ πάντα φαίνεται. πῆ μὲν ταῦτα προ-
 σφάγια φέροντων. πῆ δ' αὐτῶν ἐσιωμῶν ἄλλως. φασὶ
 γὰρ τὸ δέειπνον, ἐν ᾧ ἐκάστος αὐτὰ νομίζων εἰς κοινὸν κα-
 τὰ τῆς. & πάντες πάντων μετέχουσιν, τὸ δ' ἐστὶ φος αὐτῶν,
 ἐκάστω ἀλφίτοις & μάζῃ δὲ τὸ πυκνόν. καὶ ἐπειδὴ ἡ πυ-
 κνοῦ, ὅπως μὲν ταῦτα ἀλφίτα, ὅπως δ' οἱ ἐσιωμῶν. πανδα-
 σίαν δ' ἐπὶ πῶσιν ἰκλῶν καὶ ἐκ δὲ φάρον ὄψων εὐωχίαν. ὅ-
 ταν ἐκάστος τὰ εὐωχία ἀνεβήκα, καὶ καθῆ] εἰς τὸ κοι-
 νόν. ἢ ὅταν πολλῶν προκειμένων ἐδεσμάτων λάσῃ τις ὁ
 θελεῖ. οἱ δ' ὅταν πανδασίαν, ἄρα ἄγονον τι, ἔχον παντοῖον ἐδε-
 σμα, τὸ δ' ὅλον, πυκνὸν οὖν, ὡς περ μάζα & πανδασία.
 Η γὰρ σφύρα] νοῦται δέ τινος χορὸν σφύρας ἔχοντα, ἂς
 βολοκοπέσι, καὶ θρίνακας, & σκεῦη ἄλλα γεωργικά, δι' ὧν
 τὰς βάλους τῆς γῆς ἐμμελλον θραύσειν. Θείνακας] ταῦ

A πύρα, ἐργαλεῖον, ᾧ ἀποχωρίζουσι τῆς σπέρματων ταῦ
 ἄχυρα. παρείους δ' ἐν τῆς ἀλωσι πρὸς τὸν ἀνεμον. ἐπαί-
 ρουσι δ' τὰ ἄχυρα ὑπὲρ τῆς ἀποπύραυ καὶ καθαρὰ ἐξ ἑαυ-
 τῶν πυρῶν, ἢ τὰς κρεβάς, ἢ ἄλλο τι τῶν τοιούτων γυμμάτων.

B I S E T V S. Θείναξ ἄρα τῆς σφύρας, το πύρον, ὄρ-
 γανον γεωργικὸν ὀδοντικόν. καὶ ἄρα τῆς αὐτῆς, θρίναξ, γε-
 ωργικὸν ἐργαλεῖον ἐν ὄπτηραμματι,

B Καὶ θρίνακας ξυλίνας χεῖρας ἀεροπόρων.
 διτῶς οὖν γράφεται, θρίναξ, & θρίναξ. ὅθεν καὶ ἐν τῷ ἐτυ-
 μολογικῷ θρίναξ σημαίνει τειμανοδὲς ἐργαλεῖον ἐργασι-
 κὸν ἄρα τὸ τετα. τείναξ, & θρίναξ, καὶ ἡ νῆθ' Σικελία
 Τεινακεία ὀνομάζεται, ὡς φησὶν ὁ Στραβῶν ἔτι γράφων,
 εἰς τὴν Σικελία τείλωνος τῆς χήματι, καὶ δὲ τὸ Τεινα-
 κεία μὲν πρότερον, Θεινακίς δ' ὑστερον προσσηθρεύθη
 μεθονομασθεῖσα ἐμφανώτερον. τὸ δ' ἄρα χήμα διορίζουσι πρὸς
 ἀκρᾶς, Πελωεῖας, Παχυκῶς, Λιλιθάσιον. ἄρα δ' τῆς Ὀμή-
 ρῳ Θεινακία λέγεται ἐν τῷ Λ. τῆς Ὀδυσσεύς,

Θεινακίη νῆσω ποροφυγῶν ἰοειδέα πόντον.

C H R I S T. Νῆ τ' ἀτ' ἡ γδ] Versus iste est o-
 ctonarius iambicus (Quadratum puto vocari)
 Miror tamen inter Trochaicos solum esse, for-
 tallis legendum ἢ ἀτ'. vt sit Trochaicus Tetra-
 meter Catalecticis cum cæteris. σφύρα] Chorus
 iste Agricoliarum Athmonensium (populus hic e-
 rat ἐς Cecropide tribu, quem ἄθμονον vocat, qui
 ἑθνικὰ scripsit) inducitur hīc cum malleis vannis
 cæterisque instrumentis ferreis quibus coloni
 βωλοκοπέουσι. Sed quem hic vocat malleum nescio
 nisi sit ligo, quia postea ait τριακνοῦ τῆς δικέλλης.
D Mallei enim vel malleoli in re Rustica sunt no-
 uellæ stirpes vitium quæ & vitiradices (etsi dif-
 ferunt aliquatenus) ad quas videtur alludere : Sa-
 nè enim hoc loco sunt tūdites & martelli quibus
 ridicas & pedamenta in terram demittentes &
 inspicātes tundunt & σφυρηλάτους faciūt. Αἶτι θρί-
 νακας] Vannos, id est, τὰ πύρα intelligit Scholia-
 stes, nempe instrumenta quibus discernunt sper-
 nuntque paleas à granis, vt sic purgetur triticum,
 vel, vt dicebant veteres, euānetur. Tamen no-
 minis etymon rimanti & Grammaticos audienti
 qui ἐργαλεῖον ὀδοντικόν exponunt, & τείμαν, vide-
 tur mihi aliud θρίναξ fuisse à vanni cribro, & di-
 ctus quasi τείναξ, qua ratione Sicilia θρίνακία vel
 τενακεία dicit, vel propter tria promontoria, vel
 quia Tridenti similis, aut quia Thrinacus qui-
 dam Rex fuit Siciliae, vt ex Historicis autumat
 Scholiastes Appolonij Argonaut. 4. & Eustathius
 in Dionys. ex Sibylla affert hos versus, ἡ ἐκτισε
 τείνακος ἥρας, ἡὸς ποντομέδου ποσειδῶνος. Quò ma-
 gis credā facit verbū δὲ τριβύσι : nā ferrū attritū
 præsertim splendet ad Solē. Quod si quis argu-
 tetur ferramentū illud iamdiu defes & situ longo
 depositum rubiginem, potius quàm splendorem
 contraxisse, respōdebo Trygæum hæc loqui quasi
 per ἀναχρονισμόν, & eruta Pace : cum bona spe sic
 euenturum, imò videri iam præsens.

Σχόλια. Μετόρριον.] τὸ μετὰ τὸ ἴσθ' ὄρχων. ὄρχος δ'
 καλάντ' ἄρα μέλα τὸν ἰλαμὸν καὶ τῆς ἀμπέλων. ἄλλως
 μετόρριον ἐστὶ τὸ μετὰ τὸ ἴσθ' συμφύτων, πεδίων, ἐν ᾧ ἡ σί-
 τος ἢ ἄλλο τι ἔσπαρται. παύρων οὖν εἶπεν, ὅτι ἡδύωατῆ
 τις δὲ ἀρχαίας αὐτοῦσιν ποιεῖται μετόρριον. ἐπειδὴ ἡ πολ-
 λοὶ εἰσι μετὰ τὸ, ἵνα αὐτοὶ ἀντὶ τῆς φυτῆς γίνονται.
 ἄλλως. τινὲς τὸ ὄρχιον τὸ μετὰ τὸ ἴσθ' φυτῆς. ἄλλως. με-
 τόρριον τὸ μετὰ τὸ ἴσθ' χωρίων. ὅπερ λέγεται ὄρχος. κα-
 λῶς εἰ τις φησὶ μετὰ τῆς σφύρας, ἀπὸ τῆς ἀρουρῶν τῆς
 σπειρομῶν. Διὰ γῆς ἡδύων] ἐπινοεῖται ἰσθ' ἀντὶ
 K k l z ij